

Եկեք ինձի, բոլոր յոզևած ու քեռնաւորուածներ...

Մայրթէս 11.28

ԲԱՅԻ ԼՈՒՐ

Հունվար, 2014թ.

№ 1 (52)

Հոյսւտ տեսնուծ 2009թ. Դաջիսիս

ԵՐԿՆՔԻ ԼՈՒՅԱԸ
ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԽՈՐՀՈՒՐԴԸ

ԱՅՍ ԱՇԽԱՐՀԻ ՀՐԱՊՈՒՐԱՆՔԸ
ՀԱՐՑ ՈՒ ՊԱՏԱՍԽԱՆ

ԱՄՍԱԳԻՐ

Հունիսի, 2014թ. № 1 (52)

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՐ

Երկնքի լույսը.....	1
Նրայր Ամիրքեկյան Քրիստոսի խորհուրդը.....	2
Ինչպես ճանաչել այս աշխարհի հրապուրանքը.....	5
Թռչնակը.....	6
Ինչպես սկսեցի հավարալ.....	7
Ողորմածություն.....	8
Ճշմարիտ ողորմությունը.....	9
Ոչ մի կրոն չի կարող փրկել մարդուն.....	11
Կուռքեր բնության մեջ.....	11
Վկայություններ.....	12
Հարց ու պատասխան.....	15

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ թերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լուրն ու ցամաքն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք ունենան:

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները, մպիրատվությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930

ԵՐԿՆՔԻ ԼՈՒՅՍԸ

Երկնքի լույսն ամենից լավ Տեսնում ենք Խավար ժամանակներում

«Ուստի մենք էլ, տեսնելով որ շրջապատված ենք վկաների բազմության այսպիսի մեծ ամպով, դե՛ն ներքենք ամեն մի ծանրություն և մեզ հեշտությամբ քակարդ զցող մեղք ու համբերաբարության վազենք մեր առջև դրված մրցավազքը, Հիսուսին նայելով՝ մեր հավաքի Հեղինակին ու Կարարողին, որ Իր առջև եղած ուրախության համար խաչը հանձն առավ, ամոթն արհամարհեց ու նախեց Աստծո աթոռի աջ կողմում»:

Եբրայեցի 12.1-2

Ասում են, որ ցերեկով հնարավոր է աստղերը տեսնել՝ խոր ջրհորի մեջ մտնելով: Որոշակի է, որ Աստծու Եկեղեցին Նրա խոստումները տեսնում է հատկապես ամենամռայլ, դժվարությունների տարիներին: Աստված Իր զավակներին անցկացնում է հնոցի միջով, բայց միևնույն ժամանակ միշտ նրանց հետ է:

Ոչ մի տեղ գրված չէ, որ Հակոբը հրեշտակ էր տեսել, քանի դեռ ստիպված չէր եղել գոտեմարտել, որից հետո միայն տեսավ իր հետ մենամարտող հրեշտակին: Ոչ մի տեղ չի ասվում, որ Հեսուն տեսել էր Աստծու հրեշտակին, քանի դեռ չէր հայտնվել Երիքովի պարիսպների մոտ, որտեղ էլ տեսավ Տիրոջ բանակի զինվորին: Ոչ մի տեղ

չի ասվում, որ Աբրահամը տեսել էր Աստծուն, քանի դեռ որպես օտարական ու պանդուխտ չէր հասել Մամբրեի հովիտը, որից հետո Տերը նրան հայտնվեց ճանապարհորդի կերպարանքով:

Մեզ ամենից շատ հուսահատեցնող վշտերի ու դժվարությունների ժամանակ են մեզ հետ պատահում ամենաերջանիկ իրադարձությունները: Հայտնություն ունենալու համար պետք է ուղևորվել Պատմոս կղզի:

Միրելինե՛ր, եկեք խորհենք՝ ի՞նչ ենք մենք անում, երբ հայտնվում ենք հոգևոր, զգացմունքային կամ ֆիզիկական դժվարությունների «հնոցում»: Ի՞նչ եք կարծում, ի՞նչո՞ւ է Աստված դրանք թույլ տալիս մեր կյանքում:

Բաբելոն, 2014թ., ՁԿ 1 (52)

Ք Ր Ի Ս Տ Ո Ս Ի Խ Ո Ր Հ Ո Ի Ր Դ Ը

Երբայրներ, քույրեր, Սուրբ Գիրքն ասում է. «*այն խորհուրդը, որ ծածկված էր հավիտենական դարերից և սերունդներից, հիմա հայտնվեց Իր սրբերին*» (Կողոս. 1.26): Քրիստոսի խորհուրդը մոտ չորս հազար տարի մարդկությանը բացված չէր, ծածկված էր: Այն հայտնվեց, երբ ծնվեց ու աշխարհ եկավ մեր Տեր ու Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսը: Ցավալի է, որ այսօր էլ կան մարդիկ, ովքեր հավատում են Աստծուն, Սուրբ Գիրք են կարդում, նույնիսկ շատ հատվածներ անգիր են անում, սակայն մնում են Քրիստոսի խորհրդին անտեղյակ: Պողոս առաքյալն ասում է. «*Աղոթեցեք նաև մեզ համար, որ Աստված դուռ բացի Խոսքը քարոզելու՝ Քրիստոսի խորհուրդն հայտնելու, որի պատճառով կապանքների մեջ եմ*» (Կող.4.3): Ո՞ւմ համար է Քրիստոսի խորհուրդը բացված և ո՞ւմ համար է դեռ փակ մնում: Մարդիկ, Քրիստոսի խորհրդին անտեղյակ լինելով, իրենց հոգու աշխարհի դատարկությունը լցնելու համար հազարավոր ուսմունքներ են հնարում: Բայց մարդը չի հասկանում, որ իր փրկությունն ու կյանքն աստվածային բնության, Սուրբ Հոգու հետ հաղորդ լինելն է: Անմահությունը միայն Աստծու մոտ է. Նա միայն ունի անմահություն (Ա Տիմ.6.16): Մարդիկ մտածում են, որ եթե մարդկային հարաբերությունների մեջ ամեն ինչ լավ ու խա-

ղաղ լինի, կարելի է հավիտյան այդպես ապրել՝ առանց Տիրոջ հետ հաղորդ լինելու: Քանի որ մարդը Քրիստոսի խորհրդին տեղյակ չէ, նրա հոգեբանության հիմքում մարդ-մարդ հարաբերությունն է, ու մարդու բոլոր ջանքերն ուղղված են այդ հարաբերությունների մեջ իր պատիվը պահելուն ու բարձրացնելուն: Այս երկրի վրա խաղաղություն չկա, կա պատերազմ, սով և շատ չար ու վատ բաներ: Մարդիկ կարծում են, որ եթե այս ամենը վերանա, երկրի վրա դրախտ կլինի: Այսպես մտածողները չեն հասկանում, որ մարդ-մարդ հարաբերության մեջ կյանք չկա, թեկուզ այդ հարաբերությունը լինի ամենաիդեալականը: Եթե մարդու հոգին Աստծու Սուրբ Հոգու հետ հաղորդություն չունենա, չի կարողանա ապրել, որովհետև անմահությունն ու կյանքը միայն Աստծու մոտ են և Աստծու բնության մեջ:

Քրիստոսի խորհրդին տեղյակ չլինելով՝ մարդիկ հնարում են տարբեր ուսմունքներ ու կրոններ: Այդ ուսմունքներից մեկն էլ ասում է՝ եթե թագավորն Աստված լինի, չի լինի ոչ սով, ոչ պատերազմ, մարդիկ միմյանց հետ լավ կլինեն, կարճ ասած՝ երկրի վրա դրախտ կլինի: Սամուելի ժամանակ Իսրայելի վրա թագավոր չկար, թագավորն Աստված էր, բայց ժողովուրդը մերժեց Աստծուն որպես թագավոր ու Սամուելին ասաց. «*Մեզ մի թագավոր*»

յրուր, որ մեզ համար դարավորութուն անի... Եվ Տերը Սամուելին ասաց. «Ժողովրդի խոսքն ու նրա բոլոր ասածները դու լսիր, քանի որ նրանք քեզ չեն մերժում, այլ Ինչ են մերժում, որ նրանց վրա չքազավորեն»» (ԱԹագ. 8.6-7):

Երբ Մովսեսը ժողովրդի հետ Եգիպտոսից դուրս եկավ, խոսում էր Տիրոջ հետ, և Տերն էր թագավորը: Բայց այդ ժողովուրդն անապատում ընկավ, ու նրանք չմտան հանգիստը: Այսինքն՝ վերոհիշյալ ուսմունքի հետևորդները պարզապես տեղյակ չեն Քրիստոսի խորհրդին: Եթե մարդու հոգին Աստծու հոգու հետ հաղորդակցություն չունենա, կձանձրանա այդ ամենից, ունայնություն կզգա իր մեջ և նորից իր ներսում դժոխք կզգա: Իսլամն ասում է, որ երբ մարդը (տղամարդը) փրկվում է, նրան բանալիներ են տրվում, և նա այդ բանալիներով բացում է սենյակների դռները, որտեղ նրան են սպասում փերիները, և նա այդպես հավիտյան ապրում է, այսինքն՝ ապահովվում է նրա մարդ-մարդ հարաբերությունը:

Այսինքն Քրիստոսի մեջ է. ոչ թե մարդ-մարդ հարաբերության, այլ՝ մարդ-Աստված հարաբերության մեջ: Աշխարհն անտեղյակ է դրան: Մուրբ Գիրքը շատ տեղերում ասում է, որ Աստված ուզում է՝ բոլորը փրկվեն:

Ինչպե՞ս է լինում, որ մարդը չի փրկվում ու գնում է դժոխք, ու ինչպե՞ս է Աստծու կամքին հակառակ ինչ-որ բան լինում, չէ՞ որ Աստծու կամքը բոլորի փրկությունն է: Մարդը, խավարը

սիրելով, ատում է լույսը, չի ուզում լույսին գնալ: Աստված լույս է, բայց մարդը չի ուզում Աստծուն գնալ: Խավարը սիրող մարդը ներքուստ հավատում է, որ կյանքն ու անմահությունը մարդ-մարդ հարաբերության մեջ են, և այդ մարդը ատում է լույսը: «Զանի որ ամեն մեկը, որ չար է գործում, արում է լույսը, և լույսի մոտ չի գալիս, որպեսզի իր արարքները չհանդիմանվեն» Հովհաննու 3.20:

Շատերի պատկերացմամբ դժոխքը մի վայր է, որտեղ մարդկանց վառում են մագուրի մեջ: Երբ մարդը հեռու է լինում Աստծուց, և այս աշխարհի «թմրադեղերն» էլ այլևս չեն ազդում նրա վրա, նա իր հոգու աշխարհում գգում է տառապանք, կրակի պես տանջանք: Եթե մարդը չի ուզում Աստծուն գնալ, Աստված ինչպե՞ս փրկի նրան: Աստված սեր է և ոչ մեկի կորուստը չի ուզում:

Մուրբ Գրքի ամենախիստ տեղեկից մեկում գրված է. «Որովհետև եթե ճշմարտության գիրությունը ընդունելուց հետո դիտարկողյալ մեղք գործենք, նրանից հետո այլևս մեղքերի համար զոհ չի մնում, այլ դարաստանի զարհուրելի սպասումը և կրակի բարկությունը, որ լսվելու է հակառակորդներին» (Եբր. 10.26-30): Պարկերեն թարգմանության մեջ գրված է. «Եթե մարդը Աստծուց երես դարձնի, այլևս նրան զոհ չի մնում», այսինքն՝ նրա փրկությունն անիմաստ է դառնում, եթե նա երես է դարձնում Աստծուց: Եթե մարդն ատում է Աստծուն՝ ատում է լույսը, որովհետև սիրում է

Թեմակր, 2014թ., № 1 (52)

խավարը: Ուրեմն նա չի ուզում փրկվել, և այդ դեպքում է, որ չի փրկվում: Որպեսզի հասկանանք, թե ինչ է նշանակում *Եբր.10.31-ում* գրվածը՝ «Սարսափելի բան է կենդանի Աստծո ձեռքն ընկնելը», պետք է կարդանք Եսայի մարգարեի գիրքը, որտեղ գրված է. «Նրա ձեռքը դեռ մեկնած է: Քանի որ ժողովուրդը չդարձավ Նրան, ով հարվածում է իրենց» (Ես.9.12-13): Աստված միջոցներ է օգտագործում, որպեսզի ժողովուրդն Իրեն դառնա, բայց ժողովուրդը չի դառնում և գնում է կորստյան: Իհարկե, սարսափելի բան է կենդանի Աստծու ձեռքն ընկնելը: Սատանան օգտագործում է մեր կյանքում հանդիպող դժվարություններն ու խաբում է, թե Աստված ուզում է տանջել քեզ և տեսնել քո տանջանքը:

Բայց իրականում այդպես չէ, քանզի գրված է. «*Իմ հոգին ծածուկ տեղեքում լաց է լինելու քո հպարտության համար*» (Երեմ.13.17): Աստված սեր է, մարդն ինքը չի ուզում ու չի հավատում այդ սիրուն: Մարդն ինչ ուսմունք էլ հնարի, կենտրոնում մարդ-մարդ հարաբերությունն է:

Թող Սուրբ Հոգին մեզ համար բացի Քրիստոսի խորհուրդը, որպեսզի հասկանանք, որ մարդն իր ուրախությունն ու հավիտենությունը կարող է գտնել Աստծու Հոգու հետ ունեցած հաղորդակցության մեջ: Սուրբ Գիրքն ասում է. «...*մեղքի վարձը մահ է...*» (Հռոմ.6.23): Աստծուն մերժելու վարձը կորուստ է, մահ, բայց Աստծու հետ հաղորդակցությունը ձրի պարգև է:

Եթե մենք սիրում ենք լույսն, ուրեմն արդեն ոչ թե հավատում ենք, որ մարդ-մարդ հարաբերության մեջ է կյանքը, այլ հավատում ենք, որ Կյանքը Քրիստոսն է: Մենք պետք է ազատվենք մեր մարդկային հարաբերությունների ստրկությունից և հանդիպենք մեր Տիրոջը, քանզի Նրա մեջ է հավիտենությունն ու կյանքը:

Ո՛վ Տեր, մենք այդ որոշումով ենք եկել ու սպասում ենք, որ Դու որպես նվեր տաս մեզ Բո երկնային արդարությունը և հավիտենական կյանքի պարգևը:

Հրայր Ամիրեհյան

ԻՆՉՊԵՍ ՃԱՆԱԶԵԼ ԱՅՍ ԱՇԽԱՐՀԻ ՀՐԱՊՈՒՐԱՆՔԸ

«Մի՛ սիրեք աշխարհը, ո՛չ էլ այն, ինչ աշխարհի մեջ է: Եթե մեկը սիրում է աշխարհը, Հոր սերը նրա մեջ չէ, որովհետև այն ամենը, ինչ աշխարհում է՝ մարմնականի ցանկությունը, աչքերի ցանկությունը և կյանքի հպարտությունը, ոչ թե Հորից է, այլ՝ աշխարհից: Աշխարհն էլ կանցնի, նրա ցանկությունն էլ, բայց նա, ով կատարում է Աստծո կամքը, հավիտյան կմնա»:

Ա Հովհաննու 2.15-17

Ե զովպոսի առակներից մեկում ասվում է. «Ծարավից տոչոր-վող թռչունը տեսավ կտավի վրա նկարված գավաթով ջուր: Նույնիսկ չկասկածելով, որ դա ընդամենը նկար է, նա թռավ դեպի այն՝ թևերն ուժեղ թափահարելով: Ամբողջ ուժով հարվածվեց նկարին ու հարվածից տուժեց: Թևերը կոտրելով՝ նա ընկավ գետնին ու սպանվեց պարապ երեխաների կողմից»:

վնասում են իրենց հոգիները: Մենք այն թռչունին համարում ենք անմիտ, քանի որ նա թույլ տվեց խաբել իրեն՝ նկարն ընդունելով իրականության տեղ: Բայց ինչպե՞ս անվանենք այն մարդկանց, ովքեր տրվում են այս աշխարհի արտաքին հրապուրանքների խաբկանքին:

Եկեք խորհենք, թե այս աշխարհի ինչպիսի՞ հրապուրիչ, բայց խաբուսիկ կողմեր կան: Քրիստոնյան ինչպե՞ս կարող է լավ ճանաչել դրանք ու պաշտպանվել: Հայացք գցելով ձեր ապրած կյանքին՝ հիշեք, թե ինչպես եք բախվել գայթակղություններին ու մեղքին:

Բրեյկաթ, 2014թ., № 1 (52)

Այս աշխարհում շատ ծաղրանքներ կան, և նրանք, ովքեր ենթարկվում են դրանց խաբկանքին, իրենց զրկում են այն ուրախությունից, որին ձգտում են, և սնափառության ետևից վազելով՝

Թ Ռ Չ Ն Ա Կ Ը

Գերմանացի բնախույզը պատմում է չվող մի փոքրիկ թռչնակի մասին, որը հոկտեմբեր ամսին չվում է և անցնում է Բալթիկ ծովի վրայով: Պարզվում է, որ նա իր ճանապարհորդության ժամանակ օգտվում է քամիներից ու փոթորիկներից, և այդ օդային հոսանքները նրան արագընթաց կերպով տանում են առաջ: Այդ միջոցով նա իր նպատակակետին է հասնում առանց հոգնածության, հաղթահարելով հսկայական տարածություններ՝ լինելով ոչ մեծ, քան դեղձանիկը: Այլ կերպ այս փոքրիկ թռչունների համար անհնար կլիներ ծովն անցնելը:

Այդպես էլ Աստված թույլ է տալիս, որ մեր կյանքում նույնպես լինեն մեծ փոթորիկներ ու քամիներ, որպեսզի մենք ևս թռչենք դեպի առաջ: Արտաքինից թվում է, թե մեր ճանապարհին լինում են անանցանելի օվկիանոսներ: Աստված մեզ քամիներ է ուղարկում՝ որպես առաջնորդներ, և մենք պետք է սովորենք օգտվել նրանցից: Առանց փոթորիկների ու քամիների օգնության մենք այդ օվկիանոսները չենք անցնի: Մենք չպետք է վախենանք փոթորիկներից ու վատ եղանակներից, քանի որ նրանք գործում են հօգուտ մեզ: Հավատքի և աղոթքի թևերով, քամիների օգնությամբ մենք կանցնենք ծովի վրայով:

*Որքան ծերանում եմ և իմաստըսնում,
Այնքան ավելի հստակ եմ տեսնում՝
Ինչի՜ համար է Աստված կյանք տալիս,
Եվ ինչի՜ համար է մարդն աշխարհ զալիս:
Իր պարկերով է Աստված մեզ սրեղծել,
Իր փառքի համար մեր մեջ կյանք դրել,
Եվ եթե կյանքդ չունենա իմաստ,
Կանցնի այն դատարի, ծանր ու անիմաստ:*

*Միրո մեջ երբեք երկյուղ չի լինում,
Միրո մեջ երբեք «ես»-ը չեն փնտրում,
Միրո մեջ երբեք վախը չեն տեսնում,
Միրո մեջ միայն Հիսուսն է գործում:*

Ա.Բերյան

ԻՆՉՊԵՍ ԵՍ ՍԿՍԵՑԻ ՀԱՎԱՏԱԼ

Մի տարեց Աստծու զավակի որդի իր կյանքից հետևյալը պատմեց. «Այս դեպքը պատահել է 1885 թվականի հոկտեմբեր ամսին: Ես հորս գրասենյակում էի, նա թելադրում էր, իսկ ես գրում էի: Հանկարծ ինչ-որ մեկը դուռը թակեց: Ես դուռը բացեցի և տեսա շատ մաշված հագուստով միջին տարիքի մի մարդու:

- Ես դերձակ եմ,- ասաց նա,- պատկանում եմ ձեր համայնքին: Այսօր իմ բնակարանի վարձի վճարման օրն է: Այժմ ժամը տասնմեկն է, իսկ ուղիղ ժամը տասներկուսին կգան և ինձնից կպահանջեն հարյուր հիսուն ֆրանկ, իսկ ես նույնիսկ մի սենտ չունեմ: Վերջին ժամանակների գործազրկությունն ինձ ամբողջությամբ սնանկացրել է:

Տեսնելով, որ հայրս գրպանից հանեց դրամապանակը, անձանոթն ասաց.

- Ես չեմ եկել ձեզնից ողորմություն խնդրելու, հարգելի՛ հովիվ, բայց ես կարդացել եմ Դավթի սաղմոսներից 50 սաղմոսի 15 խոսքը. «Ու նեղության օրը ինձի կանչե, Ես քեզ պիտի ազապեմ ու դուն զիս պիտի փառավորես»: Սա Տիրոջ հստակ հայտարարությունն է: Ես վստահությամբ կանչել եմ Տիրոջը և հավատում եմ, որ Նա լսել է ինձ

ու կազատի, բայց ինչպե՞ս: Ես եկել եմ ձեզ մոտ, որպեսզի հարցնեմ, թե ի՞նչ խորհուրդ կտաք, ի՞նչ անեմ:

- Սպասեք և մեկ ժամ,- հանգիստ պատասխանեց հայրս:

Դերձակը գնաց, և մենք շարունակեցինք մեր գործը, սակայն ես անընդհատ մայում էի ժամացույցին: Անցավ քառասունհինգ րոպե: Հայրս նկատեց ժամացույցին ուղղված իմ անհանգիստ հայացքն ու ասաց.

- Դու շատ ես անհանգստանում դերձակի համար: Ե՛կ միասին գնանք նրա մոտ:

Մենք գնացինք նշված հասցեով և հանդիպեցինք հետևյալ տեսարանին: Մի շատ աղքատիկ փողոցի մայրին զգված էր մի ներքնակ, նրա վրա նստած էր գլուխը բարձին հենած մի հիվանդ կին, որին շրջապատել էին մի քանի փոքրիկներ և լալիս էին: Դերձակը շատ հանգիստ կերպով մնացած իրերը ևս դուրս էր բերում տնից և կիսաձայն շշնջում էր. «Ու նեղության օրը ինձի կանչե, Ես քեզ պիտի ազապեմ, ու դուն զիս պիտի փառավորես»:

Տասներկուսից երեք րոպե էր պակաս: Սաստիկ անհանգստացած՝ ես շրջվեցի դեպի հայրս, որպեսզի խնդրեմ, որ օգնի այդ դժբախտներին: Այդ պահին մեզ մոտեցավ մի էլեզանտ

Թեմակ, 2014թ., ԾՆ 1 (52)

կին: Նրա դեմքը փայլում էր ներքին խաղաղությամբ ու սիրով:

- Օ, ի՞նչ ուրախ եմ ձեզ տեսնելուս համար, սիրելի հովիվ,- ասաց նա: - Առավոտյան, մինչ ծառայության գնալը, ամուսինս ինձ ասաց. «Այսօր բնակարանների վարձերի վճարման օրն է: Հավանական է՝ լինի ինչ-որ ընտանիք, որ խիստ կարիքի մեջ է: Վերցրու այս կրեդիտ քարտը և օգտագործիր Աստծու անվան համար»: Ամուսինս ինձ ասաց, որ գնամ մեր համայնքի հովվի մոտ, քանի որ նա հաստատ կիմանա, թե այդ գումարն ինչպես օգտագործի:

Այդ ասելով՝ նա իր դրամապանակից հանեց երեք հատ հիսուն ֆրանկանոց և ցանկանում էր դրանք փոխանցել հորս, բայց հայրս ասաց.

- Ո՛չ, տիկին, փոխանցեք ոչ թե ինձ, այլ այն մարդուն, որ կանգնած է այն դռների արանքում...

Երբ դերձակն անձանոթ կնոջից ստացավ գումարը, առաջին պահին շատ հուզվեց. թվում էր, թե նա կկորցնի գիտակցությունն ու կընկնի: Սակայն մեկ րոպե անց, ուրախությունից կարմրելով, տեղի ունեցածից երջանկացած՝ նա բղավեց.

- Ու նեղության օրը ինձի կանչե, Ես քեզ պիտի ազատեմ, ու դուն զիս պիտի փառավորես... Բարձրյալն ասաց ու կատարեց:

Աստծու գործերը հրաշալի են: Այդ օրը ես հասկացա, թե ինչ է նշանակում հավատալ:

“Рассказы - были для детей”

том 2

ՈՂՈՐՄԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Փորքիկ տասներկուամյա տղան աղքատ այրու միակ զավակն էր: Այրու առողջությունն օր-օրի վատանում էր, և նա այլևս չէր կարողանում վեր կենալ անկողնուց: Ամեն առավոտ տղան հավաքում էր սենյակը, վառում էր վառարանը, ջուր էր բերում, հաց էր պատրաստում, ուղղում էր հիվանդ մոր բարձը և հետո միայն գնում էր դպրոց:

Մի անգամ նա տուն եկավ լացակույմած և բավական ուշ: Մոր հարցին, թե ինչ է պատահել, նա պատասխանեց. «Ինձ պատժեցին այն բանի համար, որ չկարողացա բացատրել, թե ինչ է նշանակում «ողորմածություն» բառը»:

Փորքիկ ու բարի՝ տղա: Նա իր սրտում ամենից լավ գիտեր, թե ինչ է դա նշանակում, քանի որ ողորմածություն էր անում ամեն օր:

«Ուրեմն ողորմած եղեք, ինչպես չեք Հայրն էլ ողորմած է» *Դուկաս 6.36:*

ՃՇՄԱՐԻՏ ՈՂՈՐՄՈՒԹՅՈՒՆԸ

Երկու դպրոցական ընկեր են լի-
նում՝ մեկը հարուստ ընտանիքից,
մյուսը՝ աղքատ: Հարուստ ընտանիքի
երեխան մի օր տեսնում է, որ իր ընկե-
րը շատ տխուր է: Հարցնում է պատ-
ճառը, ընկերն ասում է, որ իր մայրը
մահամերձ է, իսկ իրենք դեղերի և
բժշկության համար գումար չունեն:
Հարուստի տղան ասում է, որ իր հայրը
հարուստ է և բարերար, ուստի ինքը
կխնդրի հորը, որ օգնի նրանց: Տուն
գնալով՝ տղան խնդրում է հորը, որ բա-
րերարություն անի իր աղքատ ընկերոջ
ընտանիքին: Հայրը հրաժարվում է օգ-
նելուց՝ ասելով, որ ինքը բարերարու-
թյուն է անում այսինչ հիվանդանոցին,
որովհետև դա իր անունով է, եկեղե-
ցուն, որովհետև այնտեղ մեծարում են
իրեն որպես բարերարի և այլն:

Այս բարերար հայրը քնում է և
երագում տեսնում, որ հրեշտակն իրեն
տանում է շատ սքանչելի ապարանք-
ների վրայով, բայց նրանց մոտ չի
կանգնեցնում, այլ տանում, կանգնեց-
նում է մի անշուք խրճիթի մոտ: Բա-
րերար հայրն ասում է, որ դա իր տեղը
չէ, բայց հրեշտակն ասում է, որ հենց
դա է իր տեղը, քանի որ իր կատարած
բոլոր բարերարությունների վարձն
արդեն առել է՝ դրա դիմաց նրան ար-

դեն մեծարել և բարձրացրել են: Բարե-
րար հայրն արթնանում է և հասկա-
նում, թե որն է ճշմարիտ ողորմությունը:

Հիսուս Քրիստոսը սովորեցնում է.
«Ձգույ՛ջ եղեք, որ ձեր ողորմությունը
մարդկանց առջև չանեք՝ ի ցույց նրանց,
այլապես վարձ չեք ստանա ձեր երկնա-
վոր Հորից: Ուստի, երբ ողորմություն
անես, առջևի շեփոր մի հնչեցրու, ինչ-
պես կեղծավորներն են անում ժողովա-
րաններում և փողոցներում, որպեսզի
մարդկանցից փառք ստանան: Ծշմա-
րիւր եմ ասում ձեզ, նրանք իրենց վարձը
ստացել են: Իսկ դու, երբ ողորմություն
անես, թող չախ ձեռքդ չիմանա, թե աջն
ինչ է անում, որպեսզի ողորմությունը
ծածուկ լինի, և քո Հայրը, որ ծածուկը
տեսնում է, հայրնապես կհալոյցի
քեզ» (Մատթ.6.1-4):

Թանկարի, 2014թ., ՁՆ 1 (52)

Հարստությանը հուսացողները

Երբ Տեր Հիսուսն Իր աշակերտներին սովորեցնում էր աղոթել, Նա, դիմելով Հորը, ասաց. «Թող Քո թագավորությունը գա»: Կարո՞ղ ենք արդյոք ասել, որ սա ցանկություն է մաս ժամանակակից աշխարհի համար, երբ մարդիկ ծառայում են այլ տիրոջ՝ փողին: Հաճախ մենք կարող ենք լսել այսպիսի բառեր. «Աշխատիր, որպեսզի շատ ստանաս: Մեծացրո՛ւ քո օգուտները»: Այսպիսին է ժամանակակից աշխարհի միտումը: Հիսուս Քրիստոսն ասել է. «*Որդյակներ, որքան դժվար է, որ հարստության վրա հուսացողները մտնեն Աստծո թագավորությունը: Ավելի հեշտ է, որ ուղարկ ասեղի անցքով անցնի, քան հարուստն Աստծո թագավորությունը մտնի*» (Մարկ.10.24-25): Այլ բառերով՝ փրկության տանող ճանապարհին գլխավոր արգելքներից մեկը հարստանալու մոլուցքն է: Դրա համար էլ անհրաժեշտ է հրաշք, որպեսզի հարստանալու մոլուցքով տառապող մարդը մտնի Աստծու թագավորություն:

Եկե՛ք դիտենք մեր սրտերը: Ի՞նչ ենք մենք փնտրում՝ նյութական հարստությո՞ւն, թե՞ հավիտենական կյանք: «*Որովհետև դրամի սերը բոլոր չարիքների արմարն է, որին փրվելով ունանք հավատից մոլորվեցին և իրենք իրենց շարժվելով խոցեցին*» (Ա Տիմ. 6.10):

Թող որ սա լինի նախազգուշացում մակ մեզ համար:

Մի՛ մերժիր քո ազատարարին

Ռան թակոցը լսելով՝ տանտիկինը դուռը բացում է և տեսնում մի մարդու: Մարդն ասում է.

- Թույլ կտա՞ք այսօր ձեզ հետ ճաշեմ:

Կինը մերժում է և դուռը փակում, բայց հետո մտածում՝ ինչո՞ւ անմիջապես դուռը փակեցի, պետք է հարցնեի, թե ինչո՞ւ է ուզում մեզ հետ ճաշել, ինչո՞ւ չի աշխատում: Դուռը նորից է բացում և տեսնում է, որ մարդը դեռ կանգնած է: Հարցնում է.

- Ինչո՞ւ ես ուզում մեզ հետ ճաշել, ինչո՞ւ չես աշխատում:

Մարդը պատասխանում է.

- Ես մի ձեռք ունեմ, որովհետև տարիներ առաջ մի աղջկա կրակից ազատելու համար մյուս ձեռքս այրվել է:

Կինը բացականջում է.

- Ես եմ այդ աղջիկը, դուք իմ ազատարարն եք: Խնդրում եմ ձեզ, որ ոչ միայն այսօր, այլև ամեն օր մեզ հետ ճաշեք:

Միտելի՛ ընթերցող, եթե դու մերժում ես Քրիստոսին ու չես ընդունում քո սրտում, ուրեմն մերժում ես Քո ազատարարին, որ քեզ համար Իր կյանքն է զոհել:

Ոչ մի կրոն չի կարող փրկել մարդուն

Շատ մարդիկ համարում են, որ բոլոր կրոններն էլ լավ են, քանի որ դրանք բոլորն էլ տանում են Աստծու մոտ, բայց տարբեր ճանապարհներով: Պատկերավոր կերպով այս կարծիքը կարելի է ներկայացնել այսպես, որ կարծես Աստված ապրում է բարձր լեռան գագաթին, և մարդիկ ձգտում են այնտեղ հասնել լեռան ստորոտի տարբեր տեղերից: Ոմանք ձգտում են այդ անել բողոքականությամբ, մյուսները՝ իսլամով, երրորդները՝ մեկ այլ կրոնով, և այսպես շարունակ: Այդպե՞ս է արդյոք: Արդյո՞ք հնարավոր է Աստծու մոտ գնալ տարբեր ճանապարհներով: Սուրբ Գիրքը հաստատում է, որ Նրա մոտ տանող միայն մեկ ճանապարհ կա: Աստծու մոտ կարելի է գնալ միայն Հիսուս Քրիստոսի՝ Աստծու Որդու միջոցով: Քրիստոսը եկավ, որպեսզի քալի մեր մեղքերը: Լինելով ամենը՝ Նա Աստծուց պատիժ կրեց մեզ համար: Նա այդ արեց, որպեսզի Իրեն հավատացողը չմեռնի, այլ հավիտենական կյանք ունենա: Հիսուս Քրիստոսի հավատքի վրա չհիմնված այլ ճանապարհները չեն կարող տանել Աստծու մոտ:

Կոռուքի բնության մեջ

Մարդիկ հաճախ զարմանում են բնության բազմազանությունից և գեղեցկությունից: Գոյություն ունեն կենդանիների և թռչունների բազմաթիվ տեսակներ: Որքա՞ն հիասքանչ է տեսնել բուսական աշխարհի՝ ծաղիկների և խոտերի բազմազանությունը: Արդյո՞ք սա ցույց չի տալիս մեր Արարչի մեծությունը:

Յավոք, շատ մարդիկ Աստծուն և Նրա ստեղծագործությունը դնում են նույն աստիճանի վրա, դրա համար էլ բնությունը նրանց համար դառնում է կոռք: Աստղերին վերագրում են մարդկանց բախտի վրա ազդելու հնարավորություն: Որքան ցավալի է, որ Արարչի առջև խոնարհվելու փոխարեն մարդիկ հակված են խոնարհվելու արարչության առջև: «Երկինքը Աստծու փառքը կպատմե ու երկնքի հասարարությունը անոր ճեռքերուն գործերը կցուցնե» (Մատթա 19.1), այսինքն՝ ցույց են տալիս Աստծու իմաստությունն ու ամենագործությունը:

Մարդը չպետք է Աստծուն փնտրի արարչության մեջ, բայց այնտեղ նա կարող է տեսնել Աստծու փառքը: Դա մարդուն կտանի խոնարհվելու մեծ Աստծու առաջ:

Թանկաթի, 2014թ., ԾՆ 1 (52)

ԳՈՀՈՒԹՅՈՒՆ ԱՍՏԾՈՒՆ

Վկայություն

Երբ ինձ անհույս վիճակում հասցրին Դիլիջանի հիվանդանոց, վիճակս անմխիթար էր: Պարզվեց, որ ունեցել եմ սրտի ինֆարկտ՝ երեք տեղից վնասվածքով: Ինձ տեղաշարժելը մահվան վտանգ էր պարունակում, այդ պատճառով էլ չկարողացան Երևան տեղափոխել... Բանիմաց բժշկուհի Անուշ Մկրտումյանը բարձրաձայն ասել էր.

- Դե, Աստված թող մեզ օգնի...

Եվ օգնե՛ց Աստված: Աստված լսեց ձեր աղոթքների ձայնը և շուտով ողորմեց: Շնորհակալ եմ Աստծուց և բոլորիցդ: Աստծու Խոսքն ասում է. «Նա

խիստ ողորմած պիտի լինի քո աղաղակի չայնին, երբ լսի, պիտի պատասխանի քեզ» (Եսայի. 30.19):

Իմ այդ վիճակի մեջ մի աստվածային ուրախություն և սեր էր լցվել սրտիս մեջ, սիրտս տնքում էր ցավից, բայց և ցնծում ու երգում էր Տիրոջը.

Ես պարկանում եմ Զեզ,

Հոգով պաշտում եմ Զեզ,

Հոգիս սիրում է Զեզ,

Հիսուս, կարոտում եմ Զեզ:

Յուրա բույրիկ, ք. Դիլիջան

15.12.2013

Ո՛վ Տեր, ինչ քննեցիր ու ճանաչեցիր: Դու գիտես իմ նսրելն ու ելնելը, իմ մրաժածը հեռվից ես հասկանում: Իմ շավիղն ու պառնելս ես քննում ու ծանոթ ես իմ բոլոր ճամփաներին:

Սաղմոս 139.1-3

Այս դեպքը տեղի է ունեցել Բրազիլիայում: Մի երեկո տունը գող մտավ: Չայներ լսելով՝ նա արագ թաքնվեց մահճակալի տակ: Տանտերերը ներս մտան այն սենյակը, որտեղ նա էր թաքնվել: Ընտանիքի հայրը նույնիսկ նստեց մահճակալի վրա: Նա վերցրեց գիրքը և սկսեց ինչ-որ հատված կարդալ կնոջ և երեխաների համար: Ավագակը երբեք չէր լսել այդպիսի հիանալի խոսքեր: Կարդալուց հետո

բոլորը ծնկի իջան աղոթելու: Հայրը Աստծու հետ խոսում էր այնպես, կարծես խոսում էր իր ընկերոջ հետ, ով գտնվում էր իրենց մեջ: Իսկ նա, ով պառնված էր մահճակալի տակ, զարմացավ, որ Աստծուն կարելի է դիմել այդքան ազատ և վստահորեն:

Հետո բոլորը գնացին քնելու, և տանը լռություն տիրեց: Չարագործը դուրս թռավ իր բաքստոցից և դողալով փախավ տնից՝ ոչ մի բան չվերցնելով

բացի խորհրդավոր սև գրքից, որը դրված էր սեղանի վրա:

Դա Աստվածաշունչ էր, և նա սկսեց ուշադիր կարդալ այն: Շուտով նա հանգեց այն եզրակացության, որ այդ գրքի մեջ կարելի է գտնել ճշմարիտ երջանկությունը: Անցավ մի քանի ամիս: Նա դիմեց Աստծուն՝ հավատալով Հիսուս Քրիստոսի կատարած քավչարար գոհաբերությանը և խոստովանեց

իր մեղքերը, որպեսզի փրկություն ձեռք բերի:

Շուտով նա Աստվածաշունչը վերադարձրեց տիրոջը և պատմեց նրանց իր պատմությունը: Այդ նույն սենյակում ընտանիքի հայրը և մայրը գողը շնորհակալություն հայտնեցին Տիրոջը նրա համար, որ հիմա իրենք եղբայրներ են Քրիստոսով:

Ուստի հիշե՛ք, որ դուք մի ժամանակ... առանց Քրիստոսի էիք... այս աշխարհում առանց հույսի և առանց Աստծու: Եփես. 2.11-12

«Elma Tres» բեռնատար նավի նավապետի օգնականը հասկացավ, թե ինչ բան է հույսը: Նա միակն էր, ով փրկվեց 1981թ. Բերմունդյան կղզիների մոտ տեղի ունեցած աղետից: Ավելի ուշ նա բառացիորեն հետևյալն ասաց. «Ամենակարևորը հույսը չկորցնելն է: Ես ուղղակի հույս ունեի, որ հաջորդ օրն ինձ կփրկեն»:

Նա միշտ մտածում էր իր ծնողների և տան մասին: Ուժեղ փոթորիկի ժամանակ «Elma Tres» նավի շարժիչները կանգ առան, նավը շրջվեց և իջավ օվկիանոսի խորքը: Անձնակազմը նույնիսկ չկարողացավ ջրի մեջ իջեցնել փրկարար նավակները: Բարեբախտաբար, նավապետի օգնականը փրկարար բաճկոն ուներ: Մեծ ջանքերի գնով նա կարողացավ բռնվել մի ինչ-որ ա-

ռարկայից, որը լողում էր իր կողքով և որից էլ կառչած մնաց ամբողջ ժամանակ:

«Իսկ թե հանկարծ մահանայի՞», - մտածում էր նա հաջորդ օրը: Իսկ հետո ի՞նչ: Մահից հետո եղած կյանքի հարցը շատ կարևոր է, որովհետև մենք չենք դադարում գոյություն ունենալ: Մի՞թե այդ դեպքում լավագույնին ձգտելն ուղղակի հույս չէ: Ահրաժեշտ է վստահություն ունենալ այդ հարցում: Այն կգա, եթե մեր մեղքերը խոստովանենք Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսին և անկեղծ հավատքով ընդունենք Նրան որպես մեր անձնական Փրկիչը: Այդ ժամանակ կարելի է վստահություն ունենալ հավիտենականության վերաբերյալ, ինչը և թույլ կտա այս կյանքի մեջ երանելի լինելու:

Թանկարի, 2014թ., № 1 (52)

ԿՌԹՆԵԼ ԱՍՏԾՈՒՆ

Ձինվորականները հարձակվում են մի տեղանքի վրա, մտնում են մի տան խոհանոց: Այդ տանը երկու քույրեր էին ապրում: Մի քույրը մյուսին ասում է.

- Արի դուռը փակենք և կոթենք դռանը, որ չկարողանան ներս մտնել: Երկրորդ քույրն ասում է.

- Ավելի լավ է, արի Աստծուն կոթենք:

Նրանք միասին ծնկի են գալիս ու սկսում են աղոթել: Հանկարծ զինվորները լսում են սպայի ձայնը.

- Այդ ի՞նչ եք անում այդտեղ:

- Գլավոր ենք ման գալիս,- ասում են զինվորները:

- Այստեղ եկեք, այդտեղ չկան,- ասում է սպան:

Ձինվորները հեռանում են, և երկու քույրերն ազատվում են:

Հիսուսը պատասխանեց նրանց. «Դուք հիմա հավատու՞մ եք»: Գործք. 16.31

Երբ մարդկանց ուղղակի հարց են տալիս. «Դուք փրկված ե՞ք», նրանք հաճախ պատասխանում են, որ ոչ ոք չգիտի դա՝ մնալով այն կարծիքին, որ ամեն ինչ պարզ կդառնա միայն այն ժամանակ, երբ Աստված դատի մարդկությանը: Ցավոք, այդպես են մտածում մույնիսկ որոշ քրիստոնյաներ:

Երբ դարձի եկած և վերստին ծնված հավատացյալը վկայում է Հիսուս Արիստոսով եղած Աստծու փրկարար շնորհքի վստահության մասին, կրոնավոր մարդիկ իրենց շինծու բարեպաշտությամբ այդպիսի վստահությունը համարում են հոգևոր

հպարտությամբ և ինքնագոհությամբ լցված վստահություն:

Մի՛ հեմվեք մարդկանց ենթադրությունների վրա: Լսե՛ք այն, ինչ Աստծու Խոսքն է ասում: Երբ Փիլիպպեի բանտապետը մեղքերի ծանրություն զգաց, Պողոսին և Շիլային հարցրեց. «Ինձի ի՞նչ պետք է ընել որ փրկվիմ»: Նրան տրվեց այնպիսի պատասխան, ինչպիսին Աստծուց կտրվեր. «Հավատա Տեր Հիսուս Քրիստոսի, ու պիտի փրկվիս դու և քու տունդ»: Սուրբ Գիրքը Գործք. 10.43-ի մեջ մեզ ասում է. «Ում մասին բոլոր մարգարեները վկայում են, թե ո՛վ Նրան հավատա Նրա անունով մեղքերի թողություն կստանա»:

Իսկ Տերը և Փրկիչը անձամբ այսպես է ասել. «Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում չեզ, ով լսում է Իմ խոսքը և հավատում Նրան, որ Ինչ ուղարկեց, հավիրենական կյանք ունի և դադարապարտություն պիտի չգա, այլ մահից կյանքի է անցել» (Հովհ.5.24):

Այսպիսով՝ դա ամենակին էլ ինքնավստահություն չէ, երբ ինչ-որ մեկը իրականում հավատում է Աստծու Որդուն և վստահությամբ ասում է. «...Նրա Որդու՝ Հիսուս Քրիստոսի արյունը մեզ մաքրում է բոլոր բոլոր մեղքերից» (Ա Հովհ. 1.7):

Հ Ա Ր Յ ՈՒ Պ Ա Տ Ա Ս Խ Ա Ն

Հարց.

Ինչո՞ւ Աստված Բանաստեղծը սպրոդ ժողովուրդներին միանգամից չհեռացրեց երկրից, այլ այդ արեց աստիճանաբար, կամաց-կամաց:

Պատասխան.

«Իմ երկյուղը կուղարկեմ քո առջևից և կկործանեմ այն բոլոր ժողովուրդներին, որոնց մեջ գնում ես, և քո բոլոր բնամիկների մեջքը դեպի քեզ կդարձնեմ: Եվ քո առջևից իշամեղու կուղարկեմ, և նա կբշի խնացիներին, քանանացիներին և քեդացիներին քո առջևից: Նրանց քո առջևից մեկ տարում չեմ բշելու, որպեսզի երկիրը չամայանա, և քո վրա չշարանան դաշտի գազանները: Նրանց քո առջևից կամաց-կամաց կբշեմ, մինչև դու բազմանաս և երկիրը ժառանգես» Ելից 23.27-30:

Հարց.

Ինչպիսի՞ ժողովուրդներ են դարձել մարմնի խայթոց՝ իսրայելացիներին աչքին և ավերորդ՝ իրենց աստվածների համար:

Պատասխան.

«Բայց եթե այն երկրի բնակիչներին չեր առաջից չվարեք, այն ժամանակ,

Բուկարի, 2014թ., № 1 (58)

նրանցից ում կենդանի եք թողել, ձեր աչքերին փուշ, և ձեր կողին տատալ կլինեն և ձեզ կնեղեն ձեր բնակված երկրում»:

Թվոց 33.55

Հարց.

Ի՞նչ է նշանակում «օվսաննա» բառը:

Պատասխան.

Ուրախության աղաղակ՝ թագավորների կամ բարձրաստիճան մարդկանց հետ հանդիպման ժամանակ:

Նաև նշանակում է «փրկիր», «աղոթիր»:

Հարց.

Կարելի՞ է արդյոք տեսնել Աստծուն:

Պատասխան.

«Աստծուն երբեք ոչ ոք չի տեսել...» Հովհ.1.18:

«... ոչ ոք չի տեսել և ոչ էլ կարող է տեսնել....» Ա Տիմ.6.16:

«Եվ տեսան Իսրայելի Աստծուն.... նաև Աստծուն տեսան և կերան ու խմեցին....» Ելից 24.9-11:

Հայրն. 4.1-11-ում Հովհաննեսը տեսավ Երկնային Գահին Նստողին:

Գործք 7.55-ում Ստեփանոսը տեսավ Աստծու փառքն ու Հիսուսին՝ կանգնած Աստծու աջ կողմում:

Ելից 33:18-23-ում Մովսեսը տեսավ Աստծուն, բայց Նրա երեսը չտեսավ...

Ինչպե՞ս կապել Սուրբ Գրքի բոլոր այս հատվածներն ու գտնել ճիշտ պատասխանը

Աստծուն կարելի է տեսնել երազում (Ծննդ. 20:3)

Աստծուն կարելի է տեսնել տեսիլքում (Ես. 6:1-8)

Աստծուն կարելի է տեսնել աստվածահայտնության լուսավորման մեջ (Հայտն. 4.1-11)

Աստծուն կարելի է տեսնել հոգով՝ սրտով մաքուր լինելու դեպքում (Մատթ.5.7)

Աստծուն կարելի է տեսնել արդարությամբ (Մաղմ. 17.15)

Հնարավոր է տեսնել Աստծու ընդհանուր կերպարանքը (հեռվից), բայց Նրա երեսը տեսնելն անհնար է (Ելից 24.1-2, 33.18-23)

Եվ ստացվում է «Տեսել եմ» ու «Չեմ տեսել» (Ա Հովհ. 3.2) – կտեսնենք:

«Քեզ հավիտենական սիրով սիրեցի...»

Երեմիա 31.3

Շատերն են չքվում ծերության պահին
Եվ հայտնվում ճամփի եզերքին,
Թախիծ են ապրում, տխրում ու լալիս,
Երբ դու ոչ ոքի էլ պետք չես գալիս:

Անցողիկ է կյանքը, ամեն բան՝ ունայն,
Անցնող-գնացող... Եվ միայն մեկ բան,
Որն է՝ Սիրո ուխտը, ուխտը Հիսուսի,
Անխախտ մնացած կապը քո հույսի:

Որդի՛ս հարազատ, որդի՛ս ծերացած,
Մի՞թե կարող է լքել քեզ Աստված:
Սուրբ Խոսքն ասում է՝ ով էլ քեզ լքի,
Քո Տեր Աստվածը երբե՛ք չի լքի:

Գնա՛, պատրաստվիր օրվան հանդիպման,
Որը լինելու է, գալու անպայման,
Թանկ ես ինձ համար, և պետք չէ տրտմել,
Չէ՞ որ քեզ համար արյուն են թափել:

Կապրես երկնքում առանց տարիքի,
Առատ սիրո մեջ, առանց կարիքի,
Կգտնես այնտեղ հավերժ ցնծություն,
Սիրո Աստծու հետ անխախտ միություն:

Ս.Բերյան

www.barilur.org
bari_lur_09@rambler.ru

